

Motion till riksdagen 2005/06:Sk463

av **Jörgen Johansson och Roger Tiefensee (c)**

Stölldrabbade företagare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om behovet av en översyn av inkomstskattelagen (1999:1229) i syfte att vidga reglerna i lagens 30 kap. för råndrabbade företagare.

Motivering

Våldsbrotten i Sverige blir allt grövre. Konsekvenserna för de som utsätts för stölder har inte förbättrats samtidigt som arbetet med att förändra attityder uteblivit. I ett första skede måste akuta åtgärder vidtas för att ge bl.a. näringsidkare möjlighet att fortsätta sin verksamhet. Därefter måste långsiktigt hållbara system byggas upp. Denna motion behandlar endast den akuta situation som många små och medelstora företagare hamnat i när de utsatts för upprepade rån.

Många företagare, främst inom ur- och juvelerarsektorn, har drabbats hårt av en ökad kriminalitet. Väpnade rån och drive-in-kupper har blivit en allt vanligare företeelse. En följd av detta är att anställda blir psykiskt knäckta och slutar sin anställning.

Försäkringsbolag ställer allt hårdare krav på företagen och när inte fler krav kan ställas och brotten, trots detta, fortsätter så säger försäkringsbolaget upp försäkringsavtalet. Följden blir att banken inte ger företagaren erforderliga krediter då verksamheten inte är försäkrad. Då ingen reell bankkontakt finns är dessutom faran uppenbar att hyresvärden säger upp hyresavtalet. Företagaren hamnar därmed i en omöjlig situation. Tyvärr är samhället endast åskådare till detta trots att ansvaret för ordning och reda åvilar samhället.

Små och medelstora företag, som drabbas av rån, riskerar att läggas ned. Den orimliga situationen uppstår då att olagliga element i samhället ges rätten att ge enskilda företagare näringsförbud. Det innebär dessutom att såväl service som arbetstillfällen försvinner från främst mindre och medelstora orter. Samhällets uppgift att garantera rättsstaten och erbjuda alla bygder en trygg

Fel! Okänt namn på

livsmiljö har därmed försvunnit. Samhället har därför skyldighet att, så långt som möjligt, stötta drabbade näringsidkare.

Ett samhälle som inte klarar sin primära uppgift, att upprätthålla lag och ordning, måste rimligen erbjuda näringsidkaren möjlighet att själv skapa sin ekonomiska trygghet. De vägar som bör prövas är dels kontraheringsplikt för försäkringsbolagen, dels möjlighet för företagaren att skapa en egen fond för eventuella övergrepp. Beträffande kontraheringsplikten så blir förmodligen effekten den att branschföreningarna sektoreras. Följden blir att den drabbade gruppen utelämnas med en oacceptabelt hög premie som följd så att företaget inte kan drivas p.g.a. detta. Möjligheten att fondera medel finns redan idag i gällande skatteregler, (inkomstskattelagen [1999:1229] 30 kap.). Dessa regler innebär dock sex års löptid för fonden samt att avsättningen till fonden får vara maximalt 30 % av avkastningen före skatt. Följden blir att fonden inte får den långsiktighet som krävs samtidigt som de nivåer som erfordras är svåra att uppnå då lönsamheten knappast är den bästa i berörda företag. En förändring krävs därför så att reglerna vidgas så att de passar den här gruppen av utsatta näringsidkare. Resultatet av en sådan förändring blir att näringsidkaren själv ges möjligheten att avsätta obeskattade medel, som ekonomisk säkerhet för rån, överfall och skada. Näringsidkaren ges alltså möjligheten att skapa sitt " eget" försäkringsbolag. En översyn av gällande inkomstskattelagstiftning erfordras i syfte att ge utsatta näringsidkare en rimlig möjlighet att bedriva sin verksamhet efter det att de utsatts för rån och övergrepp. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 27 september 2005

Jörgen Johansson (c)

Roger Tiefensee (c)